

Конст. д. № 3/94 г.
90000 - г. н. Б. Зибев
Наера - 8.11.94 г.
25.11.94 г.

КС-5
25.02.1994 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

от група народни представители на основание
чл. 150, ал. 1, пр. 1 от Конституцията

ОТНОСНО: Задължително тълкуване на чл. 1, ал. 2, пр. 2 и
чл. 105, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С решение № 16 от 26.X.1993 г. по конституционно дело 18/1993 г. Конституционният съд се произнесе по отношение правомощията на Министерския съвет да преобразува и закрива централни ведомства без ранг на министерства. Конституционният съд обаче не е взел отношение по въпроса дали Министерският съвет има право да делегира на тези ведомства свои права, в кои случаи и в каква степен.

Известно е, че в законодателството ни съществува правен вакуум. Конституционният съд може да обяви за противоконституционни закони или текстове от тях, но в редица случаи липсва закон, а уредбата е извършена с подзаконов акт на Министерския съвет. Конституционният съд няма право да се произнася по актовете на Министерския съвет, дори тогава, когато противоречат на Конституцията. Върховният съд за да отмени един такъв акт на Министерския съвет би трябвало да извърши тълкуване на Конституцията, каквото право той няма.

Не подлежи на съмнение фактът, че и подзаконовите актове на Министерския съвет са част от законодателството на страната, но от разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 2 следва, че те не подлежат на контрол за противоконституционност.

От друга страна обаче Конституцията изисква противоконституционността да бъде установена, а единственият компетентен за това орган е Конституционният съд. Никой не би могъл да се позове на противоконституционността на подзаконовите актове на Министер-

- 2 -

ския съвет без тя да е установена, а се оказва, че няма оторизиран от Конституцията орган, който да установи това.

Считаме, че се налага тълкуване на разпоредбите на чл.1, ал. 2 и на чл. 105, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията, регламентиращи основното начало и гарантиращи държавната власт във връзка с решението по конституционно дело 18/1993 г.

Липсва закон, който да регламентира характера и правомощията на централните ведомства без ранг на министерство. Тези въпроси Министерският съвет урежда с постановление.

Например с постановления: ПМС 107/17.VI.1992 г. (ДВ. 54/92); ПМС 161/18.VIII.1992 г. (ДВ 70/92 г.); ПМС 155/10.VIII.92 (ДВ бр. 71/92 г.) Министерският съвет е създал и предоставил правомощия на орган на държавна власт на Комитета за младежта и спорта. Съгласно тези постановления този комитет е орган на държавната власт, въпреки че:

а/ Не е предвиден в Конституцията (чл. 1, ал. 2, пр. 2 от Конституцията)

б/ Не е включен в състава на Министерския съвет (чл. 108, ал. 1)

в/ Лицата, участващи в състава им, не отговарят на изискванията, нямат правата, задълженията и отговорностите, посочени в чл.83, ал.1 и 2; чл.84, т.6 и 7; чл.89, ал.1, 2 и 3; чл.90, ал.1 и 2; чл.108, ал.1 и 3; чл.109, чл.110, чл.111, ал.1,2 и 3; чл.112, чл.113, ал.1 и 2 и чл.115 от Конституцията.

На този орган му е дадена възможност да осъществява дейности, които Конституцията вменява в право и задължение на министри и Министерския съвет като:

а/ Разпределя бюджетни субсидии и други държавни средства по въпросите за младежта и спорта (в нарушение на чл. 106 от Конституцията)

б/ упражнява права на собственик на държавно имущество (пак чл. 106 от Конституцията)

в/ Представява страната на правителствено равнище.

г/ Осъществява надзор като държавен орган по смисъла на чл. 143 от ЗЛС по отношение на сдруженията с идеална цел, осъществяващи младежка и спортна дейност.

д/ участва в управлението на научноизследователската и педагогическа дейност по въпросите за младежта и спорта (противоречие с чл. 105 от Конституцията).

- 3 -

По повод на гореизложеното молим Конституционният съд като даде задължително тълкуване на чл. 1, ал. 2 и чл. 105, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията да отговори на следните въпроси:

1. Централните ведомства без ранг на министерства държавни органи ли са, носители на държавна власт и на какво конституционно основание?

2. Има ли право Министерският съвет да делегира свои правомощия на такива органи, кои от тях и на какво конституционно основание?

3. Лицата осъществяващи дейност в тези ведомства подлежат ли на ограниченията и носят ли отговорностите по чл. 109; чл. 110; чл. 113, ал. 1 от Конституцията и на какво конституционно или закононово основание.

4. Кой и по какъв ред отменя незаконосъобразните и неправилни актове на ръководителите на централните ведомства (в съответствие на чл. 107 от Конституцията).

При разглеждане на делото по същество ще изложим пред Конституционния съд своето виждане по поставените въпроси.

24 февруари 1994 г.

1. С уважени - *Валериана Христова*

2. *Манчо Манчев* -

3. *Димитър Велев* -

4. *Георги Тончев* -

5. *Валериана Христова* -

6. *Михаил Михайлов* - 0

7. *Добрица Совац* - ДС

8. *Елисавета Момчева* - 1

9. *Димитър Тончев* - 1

10. *Таня Велева* -

11. Говорил Рубин -
12. Кривошеин Александр - 9
13. Сидорова В. Сидорова - 1
14. Степанов Л. Степанов - 7
15. Косов Александр -
16. Тонин Косов -
17. Виктор Балабанов -
18. Ким Валентинов -
19. Мозгун Валентин - 1
20. Виктор Косов -
21. Василий Косов - Ва
22. Иван Косов -
23. Елена Косов -
24. Георгий Трайков - 6
25. Евгений КОСТАВИНОВ - 7
26. Иван Атанасов -
27. Михаил Мамин -
28. Аня Мамин - 8
29. Григорий Трайков - 6
30. Сидорова Сидорова - 6
31. Георгий Трайков -
32. Борис Банков -
33. Ганга Величкова -
34. Сибирякова Мовнова - 6
35. Табачар Киратов - 7
36. Младоз Тодоров -
37. Иван Иван -
38. Николаев Канов -
39. Краешин Александров - 6
40. Васил Зонев -
41. Червено Крумов -
42. Стефан Мичев - 11/12
43. Краешин Иван -
44. Снежана Куртева -
45. Иван. (м. Трайков) -

- 46. Хусн М. Топуров -
- 47. Гукора Коизев =
- 48. Крапа Маринова - 1, 1
- 49. Стево Мухомов
- 50. Евачев Мунев -
- 51. Асен Денушев -
- 52. Стефан Караджов (